THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. XXII, No. 2
OCTOBER, 1939

YOM KIPPUR, THE DAY OF COVERING

It is the tenth of Tishri. The most solemn and most holy day of the Mosaic calendar —God's calendar—is ushered in. It is called in the Hebrew, Yom Kippur, or in the English, The Day of Atonement. The word Kippur in the Hebrew means literally "to cover," and so God called this day, Yom Kippur, the day of covering, the day when He would shut His eyes and blot out the sins of the Jewish nation, and remember them no more. It is the same expression as is found in Psalm 78:38, "But he . . . full of compassion COVERED (Yechaper) their iniquity."

Tishri is the seventh month of God's calendar. Since the days of Sivan, the third month of the Jewish calendar, when the Feast of Weeks, or Shevuos, was celebrated, there has been silence for four months. Suddenly the silence of these months is broken by the staccato flourish of the trumpets that God ordered to be blown on the first day of Tishri, the seventh month, trumpets that sharply call the attention of the whole nation of Israel to something fearful and heart chilling about to happen.

And now ten days have passed. The Jewish rabbis call these days "the terrible days"; for ten days the Jewish nation has been keyed to the highest pitch of solemn expectancy. Have not the trumpets sounded? And do they not presage something terrible to come? And surely enough, there now is ushered in the most heart searching and soul agonizing day of the whole Jewish year, the Day of Atonement.

What did God tell Israel to do on this most solemn day of the year? We find the instructions in Leviticus 16, for there we read that on the Day of Atonement the High Priest was to take two goats and cast lots upon them. The one upon which fell the lot, "unto the Lord," he was to sacrifice as a sin offering; and the other one, upon which fell the lot, "scapegoat," he was to present before the Lord, laying his hands upon its head and confessing over it the sins of the congregation so that it should bear away all the sins of the people "unto a land not inhabited." All this was done in order to "make atonement (covering) for himself, and for the people" (Lev. 16:24). From this word, "atonement" (kippur) developed the name "Yom Kippur."

WHY FAST?

Do the Jews today obey the instructions that God gave in Lev. 16? Do the Jews have a high priest and the temple with the holy of holies? And can the high priest sprinkle the blood of the sin offering and come out with the sentence of forgiveness on his lips? No, dear Jewish reader, all these things are gone, gone forever. How then can the Jews honestly and properly keep Yom Kippur?

The rabbis tell us we should fast all day, and yet there is not a word in God's Scriptures about fasting on Yom Kippur. All that the Scriptures mention is "Ye shall afflict your souls." This word for afflict is the same word as is used in Deut. 21:14 and Deut. 22:24 for "humbled."

There is only one word in Hebrew for "fasting" and that is "tsoim," but we look in vain for that word in connection with the Day of Atonement. If God did not say we should fast, and if He did not promise to forgive us our sins through fasting, then why do Jews permit themselves to be fooled and take upon themselves this useless practice? In other parts of Scripture, as for example in Isaiah 58, God says that He is displeased with our fasting and that it does not help at all. To prove this truth, just ask any Jew who fasts if he knows for certain that his fasting will gain him foregiveness of sin. He will shrug his shoulders and say wistfully that he hopes so, but cannot be sure; yet this same Jew lets himself be fooled year by year as he fasts in vain, for there certainly is no remission of sins through fasting.

In the time of the Temple, there was no fasting on the Day of Atonement. The Talmud tells us that there "were no holidays in Israel like the fifteenth day of Ab and the Day of Atonement." On that day, we read, it was the custom for young people to assemble in the vineyards and with songs and rejoicing to select for themselves brides and bridegrooms; engagements were sealed on that day. God commanded that the people "shall afflict their souls" only while the high priest was in the holy of holies performing the service, that they should humble themselves before God in lowliness and repentance and really obtain the foregiveness which was wrought for them through the atonement.

THE MEANING OF KEMATZLIF

The chief thing on that day was what the high priest did in his service in the holy of holies. There he sprinkled the blood upon the mercy seat (covering) of the ark of the covenant, in order to obtain from God remission of sins for all Israel. In the order of service, it is recorded that the sprinkling should not "be upward or downward," but only "kematzlif." This word "kematzlif" appears only once in Jewish literature, and the commentator Rashi confesses that he cannot understand its meaning. It is no wonder he could not translate it, because in its present form it makes no sense. One famous writer states that in the original spelling this word must have ended with a "beth" and not with a "fay," thus rendering it "Kematzliv" which means, "in the fashion of a cross." That is, when the priest sprinkled the blood, he was to sprinkle it vertically and horizontally, making the sign of a cross, in this manner signifying prophetically that the time would come when the Messiah would shed His blood upon a cross in order to make atonement for our sins. It seems that later editors of this section of the service did not want to retain the word "cross" in the Jewish literature, and so they arbitrarily changed one letter to a similarly sounding letter in the alphabet and made it "kematzlif."

We who believe in the Lord Jesus Christ understand the meaning of this, because we know that God has given our Saviour to be our sin offering, as it is written: "He (God) made Him (Christ), who knew no sin, to be sin for us; that we might be made the righteousness of God in Him" (II Cor. 5:21).

And so through all the years from the time that God gave the commandments concerning the Day of Atonement until some 1500 years later, when the Lord Jesus Christ poured out his blood on that very Cross which the High Priest had been symbolizing through the annual ceremonies for those 1500 years, God was teaching our Jewish people year after year that some day the Messiah would come and would accomplish by means of the Cross our salvation and the forgiveness of our sins.

And now throughout the 1900 years that have passed into the limbo of a sad, sad history for our Jewish people, Israel has been ignorant of the salvation and the forgivenesss accomplished at the Cross on the Hill of Calvary outside of Jerusalem. And we have rejected over and over again the offer of salvation made to us because of what that Cross meant in God's program of deliverance for His people Israel.

SUFFERING MULTIPLIED..

And so God has foretold a day to come called by Jeremiah and confirmed by the Lord Jesus Christ, our Messiah as the Time of Jacob's Trouble; such a time never was in all Jewish history and never will be again. We are shocked when we read of the cruelties and savageries our Jewish people are suffering in these tragic days of Nazi hate. But those sufferings will be far exceeded in that other day to come when God says He will take our

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

people into the Valley of Megiddo and will have a controversy with them. And we shudder to think what a terrible controversy that will be. Read for yourself Hosea 12:2 and see how God must still deal with the Jewish nation because of their continued rejection of the Lord Jesus Christ:-

> "The Lord hath also a controversy with Jacob and will punish Jacob according to his ways, according to his doings will he recompense him."

It is horrible to think of what the Jewish nation must yet have to go through! And this national agony will take place in Jerusalem. God says:

> "I will gather all nations against Jerusalem to battle; and the city shall be taken, and the houses rifled, and the women ravished: and half of the city shall go forth into captivity, and the residue of the people shall not be cut off from the city." Zech. 14:2

The reason that the time of the great trouble for the Jews must take place in Jerusalem is because God has a precise system of punishment:- the very place where the crime was committed, there must the crime be atoned for. In Jerusalem 1900 years ago our forefathers, blinded by their ignorance and egged on by the strongly entrenched political henchmen of that day, the Scribes, Pharisees and Priests, shouted in their frenzy, "Away with him! We have no king but Caesar!"

And so God says, "The very place where you shouted 'Away with him' there at that place you shall bow the knee and cry out 'Oh come and deliver us.'" And in that most tragic hour of Jewish history, God will have pity upon the Jews that will be gathered in Jerusalem; He says,

> And I will pour upon the house of David, and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and of supplications: and they shall look upon me whom they have pierced, and they shall mourn for him as one mourneth for his only son, and shall be in bitterness for him, as one that is in bitterness for his first born. In that day shall there be a great mourning in Jerusalem, as the mourning of Hadadrimmon in the valley of Megiddon. And the land shall mourn, every family apart; the family of the house of David apart, and their wives apart; the family of the house of Nathan apart, and their wives apart.—Zech. 12:10, 11, 12.

And then will it transpire that a whole nation, heartbroken when they realize what a terrible thing they have done in having rejected the Messiah, the Son of God, the Lord Jesus Christ, for 1900 years, will look up to him whom they have pierced, for He will suddenly appear from the clouds:-

> And his feet shall stand in that day upon the mount of Olives, which is before Jerusalem on the east, and the mount of Olives shall cleave in the midst thereof toward the east and toward the west, and there shall be a very great valley; and half of it toward the south. Zech. 14:4

And then the Jewish nation, with great agony of soul, and in deep penitence and great sorrow for the terrible sin of 1900 years standing, will look upon the face of the Messiah when He stands upon the Mount of Olives; they will pray to Him in the words of our prophet Isaiah who wrote even the very prayer that the Jews will make in that dramatic hour;

> Surely he hath borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem his stricken, smitten of God, and afflicted. But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquity of us all. He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth: he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so he openeth not his mouth. He was taken from prison and from judgment: and who shall declare his generation? for he was cut off out of the land of the living: for the transgression of my people was he stricken." Isaiah 53:4-8.

When the Lord Jesus Christ will have heard this real affliction of the Jewish soul, the real humbling of the Jewish spirit, the true confession of the guilt of nineteen centuries, then He will forgive the sins of the people, and will redeem the poor Jews from the clutches of their enemies, and will establish them once more as a nation, and Jerusalem shall be safely inhabited.

The silence of four months following Pentecost in the month of Sivan was broken suddenly and startingly by the blasts of the trumpet blowers on the first day of Tishri; ominous indeed were the summoning calls of the trumpets, for they announced to a waiting Israel that soon they would be undergoing affliction of the soul, and a facing of God for the accounting of their sins.

And now we have had a silence from the heavens for nearly 1900 years. That silence very soon will be broken; may it not be that the trumpet calls already have sounded? What else mean the regathering of the Jewish people to Palestine and the confusion and consternation among the world powers? Are not both the Jews and the world nations on the march down a one-way street that will bring them to that final day of accounting with God, when He will settle his controversy both with the nations and with Israel?

This is the real meaning of the Day of Atonement, dear Jewish reader. Perhaps sooner than you think the Jewish nation will be plunged into that terrible hour of affliction. You who read these lines have no guarantee that you will be living, and in Jerusalem, at that time, or that you will not be among those who will be killed by the oncoming slaughter by the nations that will be gathered at that time to fight against Jerusalem. The only safe way for you to do is now as an individual Jew to turn to the Lord Jesus Christ and seek through His blood, shed for you at Calvary, forgiveness of sins, and the sure promise of everlasting life. Then you will indeed have a Day of Atonement. Why not try it?

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN THE SHEPHERD OF ISRAEL

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York: Chicago, Ill.: 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. Pittsburgh, Pa.: 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. Philadelphia, Pa.: 717 Walnut St., Mr. Harry Burgen, Missionary. Buffalo, N. Y.: 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. Columbus, Ohio. 712 S. Hague Ave. Rev. Oscar Wago, Los Angeles, Calif.: 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman. Seattle, Wash: Rev. H. Amster, 5105 Arcade Bldg.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. Warsaw, Poland: Targowa 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. Jerusalem, Palestine: Gospel Gate. Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. Paris, France: 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

INTERESTING TRACTS FOR OUR JEWISH READERS

If you are seeking the truth, and have difficulties in understanding such questions as the Trinity, the virgin birth of the Lord Jesus Christ, and many other such questions, we have prepared a comprehensive series of tracts, that every Jew may read and easily understand. The list of tracts is as follows with price against each tract:—

Behold a Virgin (Yiddish-English parallel) ...	$.05
To Both the Houses of Israel (Yiddish-English parallel)	.05
Cain and Abel (Yiddish-English parallel)	.05
The Dialogue (Yiddish-English parallel)	.05
What is His Name? (Yiddish-English parallel).	.05
The Voice that Crieth (Yiddish-English parallel)	.05
The Messiah Shall Be Cut Off (Yiddish only) ..	.05
The Holy Days (Yiddish only)	.05
I Daniel Understood by Books (English only) ..	.05
What is a Christian? (English or Yiddish)	.02
Was Abraham a Jew? (English or Yiddish)	.02
Son, Remember (English or Yiddish)	.02
How Many Times Have You Been Born? (English or Yiddish)	.02
Do Christians Worship Three Gods? (English or Yiddish)	.05
Don't Go to Jerusalem (English only)	.02
A Modern Jew Looks at Jesus (English only)	.01
Doctoring a Doctor (English only)	.02
An Open Letter to a Rabbi (English only)	.05
Thirty-Three Prophecies Fulfilled in One Day (English only)	.05
An Astonishing Yom Kippur Prayer (English only)	05

If you cannot afford to pay the price marked for any tract that you wish, just say so in your letter and we will send it to you without cost.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, INC.

27 Throop Avenue B'klyn, N. Y.

> "והוא מחלל מפשעינו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו — כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו וד' הפגיע בו את עון כלנו" — ישוע המשיח. (ישעיה נ"ג)

פאר כפרת עון אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה נ"ג: "וד' הפגיע בו את עון כלנו". גאט האט אויף איהם, אויפ'ן משיח ארויפגעלעגט די זינד פון אונז אלע.

אזוי האט גאט דורך די אלע יארען זייט ער האט אונז געגעבען דעם יו"כ ביז איינינע 1500 יאר שפעטער ווען ישוע המשיח האט באמת זיין בלוט געגעבען פאר אונזערע זינד, אונז געגעבען א רמז, אז עס וועט אזוי געשעהן, מיט דעם וואס דער כהן גדול האט געשפרענגט דאס בלוט, "כמצליב" אזוי ווי א קרייץ.

1900 יאר האבען מיר אידען דעם גרויסען אמת איגנארירט און זיך אויסגעשלאסען פון גאטס פעראָרדנעטען "כפרת עון" וואס איז געשעהן אויפ'ן בארג גלגולת דרויסען פון ירושלים און מיר האבען ווידער און ווידער דיעזען אמת אייגענוויליג אבגעשטויסען פון זיך כאטש עס איז בעגרינדעט אויפ'ן הייליגען תנ"ך און כאטש דער צלב איז לויט גאטס פראגראם, אידען צו בעפרייען פון זייערע זינד. דערפאר איז לחלוטין קיין וואונדער וואס מיר ליידען אזוי פיעל, ווייל אונזערע זינד פאראורזאכען עס דערצו.

עת צרה הוא ליעקב

די ביז יעצטיגע ליידען זענען אבער נאך נישט די ערגסטע. די צרות פון נאצי-האס זענען נאך נישט די גרעסטע. גאט זאגט אונז דורך ירמיה הנביא און איז ווידערהאלט דורך ישוע המשיח, אז אין א געוויסען טאג וועט אנקומען אן "עת צרה ליעקב" וואס איז נאך קיינמאל נישט געווען צופאר און עס וועט אויך שפעטער מעהר נישט זיין, עס נעמט פשוט אן א שוידער און א ציטער וואס אידען וועלען מוזען דאמאלס ליידען. גאט וועט נעמליך אידען צוזאמען נעמען אויפ'ן הר מגידון און וועט מיט זיי האבען א ויכוח. דארט אין הושע י"ב, 3, לעזען מיר, אז ער וועט בעשטראפען יעקב'ן לויט זיינע וועגען . . . גאט זאגט אויך אין זכריה י"ד, אז ער וועט איינזאמלען אלע פעלקער נאך ירושלים אויף א מלחמה, די שטאדט וועט איינגענומען ווערען און די הייזער וועלען בארויבט ווערען, פרויען וועלען געשענדעט ווערען און א האלבע שטאדט וועט גענומען ווערען אין געפאנגענשאפט . . .

ווי איהר זעהט האט גאט א געוויסען סימטעם און איינענארטיגע געזעצען. אז דארט וואו א פארברעכען ווערט בעגאנגען דארט באשטראפט גאט פאר'ן פארברעכען. אונזערע אורעלטערן האבען דורך איגנאראנץ אין א פארבלענדעטען צושטאנד אויסגעשריען "אוועק מיט איהם!" אלץ ווייל די פיהרער, די סופרים און די פרושים האבען זיי דערצו אויפגערייצט, האבען די אידען זיי מסתמא געפאלגט און האבען זייער משיח פארווארפען און פארשטויסען. אט דארט אויפ'ן זעלבען ארט וועלען אידען אמאל מוזען בעגען זייערע קניען און שרייען, אז ער זאל זיי העלפען און אין יענער העכסט טרויריגער שעה וועט גאט איבער זיי רחמנות האבען און וועט "אויסגיסען איבער אלע איינוואוינער פון ירושלים דעם רוח חן ותחנונים און זיי וועלען צו איהם ארויפבליקען צו איהם וואס זיי האבען צושטאכען און טרוירען איבער איהם ווי מ'טרויערט איבער אן איינגעבוירען קינד". (זכריה י"ב, 10)

דאמאלס וועט די גאנצע אידישע נאציאן מיט א צובראכענעם הארץ באקענען און רעאליזירען זייער פארברעכען מיט דעם וואס זיי האבען פארווארפען זייער גואל: דעם בן אלהים ישוע המשיח, ער וועט דאמאלס פלוצים ערשיינען פאר זיי, זיינע פיס וועלען שטיין אויפ'ן הר הזיתים (זכריה י"ד, 4) זיי וועלען איהם דערקענען און זיי וועלען צו איהם זאגען לויט די ווערטער פון ישעיה הנביא:

"אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם", באמת ער האט געטראגען אונזער שמערץ. "ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה", אבער מיר האבען איהם גערעכענט צו זיין געשלאגען פון גאט און געפייניגט. "והוא מחלל מפשעינו מדכא מעונותינו". ער איז אבער פארוואונדעט געווארען פאר אונזערע זינד צושטויסען געווארען פאר אונזערע מיסעטאטען, "מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו", די שטראף פאר אונזער פריעדען איז געווען אויף איהם און דורך זיינע וואונדען זענען מיר געהיילט געווארען. "כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו וד' הפגיע בו את עון כלנו". מיר אלע האבען געבלאנדזעט ווי די שאף יעדער איז געגאנגען זיין אייגענעם וועג אבער גאט האט אין איהם געטראפען אלע אונזערע זינד . . . "מפשע עמי נגע למו". פאר די זינד פון מיין פאלק — זאגט גאט — איז ער געפלאגט געווארען.

אט ליבער לעזער, ווען ישוע המשיח וועט הערען די חרטה פון פאלק ישראל, וועט ער זיי זייער 1900 יעריגע שולד מוחל זיין און ער וועט זיי פון זייערע שונאים מציל זיין. ער וועט זיי ווידער עטאבעלירען אין זייער אייגען לאנד אלס א זעלבסטשטענדיגע נאציאן, און צום גלות וועט נעמען א סוף אן עק.

דער שטילשטאנד פון חודש סיון, ביז חודש תשרי איז פלוצים געבראכען דורכ'ן קול שופר וואס זאגט אן כל ישראל וועגען משיח'ס באלדיגען ווידער קומען. אידען וועלען דורך דער "עת צרה" וואס וועט אנקומען אויף זיי דערקענען זייער משיח, חרטה האבען אויף זייער שולד געגען איהם און זיי וועלען געהאלפען ווערען מיט א תשועת עולמים.

דער שטילשטאנד פון די פיער חדשים דערמאנט אונז דעם 1900 יעריגען שטילשטאנד פון הימעל. אויך דער הימלישער שטילשטאנד וועט באלד געבראכען ווערען. הלואי זאל שוין דער קול שופר אויך דערצו דעם סיגנאל געבען, אז אידען וועלען באלד איינגעזאמעלט ווערען מארבע כנפות הארץ אין אייגענען לאנד אריין וואו זיי וועלען באגעגענען זייער משיח.

אט דאס ליבער לעזער איז דער ריכטיגער געדאנק פון יום כפור. דאס קאן יעדער איד שוין באלד אנהויבען צו פראקטיצירען. שוין באלד אנהויבען צו גלויבען אין ישוע משיח כדי פריי צו ווערען אי פון די זינד און אי פון דער "עת צרה" וואס וועט אמאל קומען איבער ישראל.

א ווידוי צו ישוע המשיח

1.

וואלט מיין מאמע מיר דערצעהלט.
פון דיין גרויסקייט און פראכט,
וואלט קיין ליכט מיר אויסגעפעהלט
אין מיין וואנדל דורך די נאכט.

2.

וואלט מיין טאטע מיר געזאגט,
אז דו ביסט דער שטאלץ פון אידען
וואלט איך קיינמאל זיך באקלאגט,
אז איך האב אין הארץ קיין פרידען.

3.

וואלט מיין רבי מיר געווען אמאל
געוויזען דיין הייליגע נחמה,
וואלטען ברכות אהן א צאהל
אריין אין מיין בענקענדע נשמה.

4.

וואלט מיין פאלק געוואוסט דיין ווערט
וואלט עס אויסגעמידען אלע צרות,
ס'וואלט איהם אויך געווען באשעהרט
ניט צו וויסען פון צרה'דיגען גלות.

א מענש אהן משיח

א מענש אהן משיח איז ווי א וועלט אהן א זון. א גלאק אהן א קלאנג. א לאמפ אהן בוימעהל. א שיף אהן א רודער. ער איז ביי טאג אהן רוה און ביי נאכט אהן א וועג ווייזער. ביים לעבען אהן גליק און ביים שטערבען אהן א האפנונג אויף עולם הבא.

וואו איהר קאנט בעקאמען דעם רעה ישראל

ברוקלין, נ. י.: בית שר שלום, 27 טרופ עוועניו, פילאדעלפיא פא: מר. האררי בוירגען, 717 וואלנאט סטריט. פיטסבורג, פא.: רעוו. דזשאן סאלאמאן, 1603 סענטראל עוועניו. שיקאגא, אילינאי: רעוו. סאלאמאן בירנבאום. 316 סטענלי פליים. לאס אנגעלעס, קאליפ.: רעוו. ע. צימערמאן, 2005 ברוקלין עוועניו, קאלומבוס אהייא: רעוו. אסקאר וואגא, 712 סויט העיג עוועניו. סידני אסטראליען רעוו. ג. ע. ארדיל, 145 קאמאנוועלטה סטריט. ווארשא, פוילען: רעוו. משה גיטלין, מארגאווא. 15, מ. 4. ירושלים פאלעסטינא: רעוו. פרענק בוטהביי, גאספל גיט. רוסישער קאמפאונד פאריז, פראנקרייך: רעוו. הענרי ווינסענט, 123 דאמעין עווע. באפאלא נ. י רעוו. א ר. מאהלין 906 נארטה פארק עווע. סיאטל וואש: רעוו. ה. אמסטער 5105 ארקאדע בילדינג.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאָנאַטלין בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Subscription Price 50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. XXII, No. 2 OCTOBER, 1939

יום כפור

דער טאָג פון פאַרגעבונג, פון צודעקונג.

(אַ פאַרשפּעטיגט אַרטיקעל)

עס איז דער צעהנטער טאָג אין חודש תשרי, דער אַל׳ערענסטער און אַל׳הייליגסטער טאָג פון דעם אידישען קאַלענדער. פון גאָטס קאַלענדער. אַט דער טאָג ווערט איצט אין אידישען לעבען אַריינגעטרעטען. אין העברעאיש ווערט דער טאָג גערופען "יום כפור". דאָס וואָרט "כפור" מיינט פאַרדעקען. גאָט וויל צודעקען די זינד אָדער די אויגען צומאַכען פון די זינד פון ישראל. ער וויל זייערע זינד אויסמעקען און זיי נישט מעהר זעהן.

(דיעזעלבע אויסשפּראַך געפינען מיר אויך אין תהלים ע״ח, 38, דאָרט הייסט עס "והוא רחום יכפר עון", ד״ה, ער, גאָט, איז באַרמהערציג ער פאַרדעקט די זינד.)

תשרי איז דער זיבעטער הודש אין גאָטס קאַלענדער. זייט חודש סיוון וואָס איז דער דריטער חודש אין אידישען קאַלענדער, איז געווען אַ שטילשטאַנד פאַר פיער מאָנאַט, ביז חודש תשרי. אָבער פּלוצים איז דער שטילשטאַנד אונטערבראָכען געוואָרען דורך דעם "קול שופר" וואָס גאָט האָט געהייסען שאַלען אַם אָנפאַנג תשרי, וואָס איז דער זיבעטער חודש. דער שופר רופט דאָן דעם איד צו תשובה און חרטה.

צעהן טעג זענען זייט דאַמאַלס פאַראיבער. רבנים און רעדל-פיהרער רופען דיעזע טעג "ימים נוראים", ווייל אין דיעזע טעג זענען אידען אויסגעזעצט צו אַלע ערענסטע ערוואַרטונגען. סטייטש, דער שופר האָט דאָך שוין געבלאָזען! איז דען דאָס נישט עפּעס אַ סימן אויף אַן אַנגעוועהנליכע זאַך! און אַזוי איז אַריינגעקומען דער אַלערערנסטער טאָג פון אַ גאַנץ יאָר, דער יום כפור.

וואָס האָט גאָט אייגענטליך געהייסען, אַז אידען זאָלען טהון אין יום כפור? מיר לעזען אין ספר ויקרא ט״ז, אַז דער כהן גדול האָט בעדאַרפט נעמען צוויי ציקעלעך און אויף זיי וואַרפען גורל, דאָס ציקעלע אויף וועלכען עס איז געפאַלען דער גורל "צו גאָט", האָט בעדאַרפט געקוילעט ווערען, און דאָס אַנדערע אויף וועלכען דער גורל איז געפאַלען "לעזאזל". האָט דער כהן בעדאַרפט אַרויף לעגען זיינע הענד און מתודע זיין די זינד פון כל ישראל און דאָס עזאזל־ציקעלע האָט די זינד בעדאַרפט אַוועקטראָגען אין דער מדבר. אַזוינאַך איז די זינד צוגעדעקט געוואָרען, אַז גאָט זאָל זיי נישט אָנזעהן.

טהון דאָס אידען היינט?

אודאי נישט. אידען האָבען איצטער קיין כהן גדול, קיין בהמ״ק, קיינע קרבנות און קיין בלוט פון אַ קרבן, אַז ער זאָל עס שפּרענגען אויפ׳ן כפרת און דער כהן זאָל דאַן אַרויס קומען מיט דעם "ונסלח" אויף די ליפּען, בכן, גאָט ב״ה האָט זיי די זינד מוחל געווען. יענע אַלע פאַראָרדנונגען זענען אָבער שוין לאַנג פאַראיבער. טאָ וואָסאָרא יום כפור איז דאָס?

אַ סדרה פון פאַסטען.

די רבנים האָבען אונז אָנגעזאָגט צו פאַסטען. בכן, "חלבי ודמי הנמעט בצומי תמור חלבים ואמרים". און אַזוי פאַסטען אידען "מערב עד ערב" אָהן עסען אָהן טרינקען אַלץ ווייל די רבנים האָבען אַזוי געהייסען טראָץ־דעם וואָס אין דער תורה איז קיין איין מאָל אַפילו נישט ערוועהנט דאָס פאַסטען. וואָס די תורה זאָגט אונז יאָ אָן איז, "תענו את נפשתיכם", תענו מיינט אָבער נישט פאַסטען נייערט דעמיטהיגען. (זעה דברים כ״א, 14) עס איז נוה פאַהאַנען איין איינציג וואָרט פאַר פאַסטען און דאָס איז "צום", אָבער דאָס וואָרט "צום" געפינען מיר קיין איין מאָל אין צוזאַמענהאַנג מיט יום כפור. טאָ פרעגען מיר פאַרוואָס לאָזען זיך אידען אַזוי אָבפּאַפּען און דוקא יאָ פאַסטען?

אין גענענטייל. מיר לעזען אין ישעיה נ״ח, אַז גאָט זאָגט ער וויל לגמרי נישט אונזער פאַסטען (הן לריב ומצה תצומו . . . הכזה יהיה צום אבחרהו? . . .) אַ בעווייז האָבען מיר, אַז דאָס פאַסטען העלפט ווי אַ טויטען באַנקעס, זאָל מען אירגענד וועלכען פאַסטענדען איד אַ פרעג געבען תיכף נאָכ׳ן פאַסטען אויב ער ווייס זיכער, אַז גאָט האָט איהם דורכ׳ן פאַסטען זיינע עבירות מוחל געווען, וועט ער אַ ציה געבען מיט׳ן לינקען שולטער און זאָגען, אַז ער האָפט אַזוי, אָבער אויף זיכער . . . זה לא!

אין צייט פון בית המקדש איז איבערהויפּט קיין פאַסטען געווען אום יו״כ. די גמרא זאָגט אין מסכת תענות דף כ״ו, "אָמר ר׳ שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כיום הכפורים שבהם בנות ישראל יוצאות בכרמים ואומרות: בחור שאָ נאָ עיניך וראה מה אתה בורר לך". — אַז אום יום כפור נאָכמיטאָג איז דאָס-אידישע יונגוואַרג אַרויס-געגאַנגען אין די וויינ־גערטנער און די מיידלעך האָבען צוגערופען די יונגע לייט זאָגענדיג: בחור גיב אַ קוק וואָס די וועהלסט דיר אויס. דאָס הייסט, אים סאַמע יום כפור זענען דאָרט שידוכים געשלאָסען געוואָרען מיט געזאַנג און מיט פרייד אָבער קיין סימן אַפילו פון קיין פאַסטען. גאָט האָט אָנגעזאָגט, "תענו את נפשותיכם" אַז מ׳זאָל זיך דעמיטהיגען מיט תשובה און חרטה, אויף אונזערע זינד, אָבער נישט פאַסטען.

כ מ צ ל י ף

די הויפּט זאַך איז געווען אין יענעם יום כפור, אַז דער כהן גדול האָט געשפּרענגט דאָס בלוט אויפ׳ן כפרת, ער האָט געשפּריצט "לא למעלה" (נישט אַרויף) "ולא למטה" (נישט אַראָב) "אלא כמצליף". וואָס דאָס וואָרט מיינט ווייסט אַפילו דער גרויסער רש״י נישט, אָבער איין גרויסער פאַרשענדער ליטעראַט גיבט אונז יאָ אַ בעדייטונג דערפון. נעמליך, אַז דאָס וואָרט איז אַמאָל געווען אויסגעלעגט מיט אַ "ב" צו ענד אָבער נישט ווי עס איז איצט אין מחזור מיט אַ "ף". כמצליב מיט אַ "ב" האָט שוין גאָר אַ גרויסע בעדייטונג, נעמליך, אַזוי ווי אַ קרייץ. ווען דער כהן האָט געשפּרענגט דאָס בלוט אום יו״כ איז עס אויסגעקומען אין פורם פון אַ קרייץ, וואָס ציינט אָהין צו דער צייט ווען דער משיח האָט זיין בלוט פאַרגאָסען אויפ׳ן צלב כדי צו ברענגען כפרת עונות צו אַלע וואָס וועלען נאָר אין איהם גלויבען. אידען האָבען אָבער אַפּנים נישט געוואָלט, אַז דאָס וואָרט זאָל פיהרען צום שליאַך, אַז ישוע איז דער משיח, האָבען זיי געטהון נור אַ קלייניגקייט, געמאַכט פון דער "ב" אַ "ף" און דערמיט געוואָלט פאַרדעקען אַלע שפּורען צום משיח.

מיר גלויביגע אין ישוע המשיח פאַרשטייען אָבער יאָ די ריכטיגע מיינונג פון דעם וואָרט, מיר ווייסען, אַז גאָט האָט אונז געגעבען דעם משיח

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.